

N:o 157.

Ank. till Riksd. kansli den 22 maj 1907, kl. 8,30 f. m.

Utlåtande, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående försäljning af ett till förra militiebostället ett mantal Ånsta n:ris 3 och 4 i Örebro län hörande jordområde.

(I. A.)

I en till Riksdagen den 26 april innevarande år aflåten, till statsutskottet för förberedande behandling öfverlämnad proposition (n:o 190) har Kungl. Maj:t, under åberopande af bilagdt utdrag af statsrådsprotokollet öfver jordbruksärenden för samma dag, föreslagit Riksdagen att medgifva,

dels att ett till förra skvadronschefsostället ett mantal Ånsta n:ris 3 och 4 i Ånsta socken af Örebro län hörande, i statsrådsprotokollet närmare angifvet område om 17,4 ar måtte från egendomen af-söndras och försäljas till Örebro stad under villkor,

att köpeskillingen skulle på stadens bekostnad bestämmas af tre gode män, nämligen domänintendenten i länet och två andra personer, utsedda, den ene af Kungl. Maj:ts befallningshafvande i länet och den andre af staden,

att gode männens beslut rörande köpeskillingens storlek skulle underställas Kungl. Maj:ts pröfning,

att staden tillträdde området den dag, då köpeskillingen inleverades till länets ränteri, samt

att staden ensam vidkändes lagfartskostnaderna och öfriga med köpet förenade utgifter;

dels ock att de medel, som genom ifrågavarande försäljning inflöte, måtte, på samma sätt som köpeskillingarna för försålda mindre kronoegendomar, användas till inköp för kronans räkning af skogbärande eller till skogsodling tjänlig mark.

Departementschefen har i detta ärende till förberörda statsrådsprotokoll anfört följande:

»Genom nådigt bref den 8 juni 1906 förklarade Kungl. Maj:t Örebro stad berättigad att för utvidgning af stadens vattenledningsverk till sig lösa enskilda personer tillhöriga, å en af kommissionslandtmätaren Karl Davidson den 26 februari 1906 upprättad karta närmare angifna ägofigurer om tillsammans 688 ar samt medgaf, att ersättningen härför, därest godvillig öfverenskommelse icke kunde träffas, finge bestämmas i den ordning, nådiga förordningen den 14 april 1866 angående jords eller lägenhets afstående för allmänt behof stadgade. Nu har drätselkammaren i Örebro, uti en af Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Örebro län öfverlämnad underdånig ansökning anhållit om rätt för staden att till sig lösa jämväl ett å en ansökningen bifogad karta med rött heldraget streck betecknad, till förra skvadronschefsbostället Ånsta n:ris 3 och 4 om tillsammans 1 mantal i Ånsta socken af Örebro län hörande område om 17,4 ar. Då detta område vore af så ringa omfång och kostnaderna för förvärf af detsamma genom expropriation i enlighet med bestämmelserna i nådiga förordningen den 14 april 1866 skulle blifva mycket dryga i förhållande till områdets värde, har drätselkammaren därjämte anhållit, att Kungl. Maj:t täcktes taga i öfvervägande, huruvida icke ersättningsbeloppet kunde få bestämmas genom en skiljenämnd af tre personer.

Drätselkammaren har vid den underdåniga ansökningen fogat, bland annat, en förklaring af arrendatorn af förenämnda kronoegendom, A. G. Ericsson, att han för sin del medgäfvit staden rätt att framdraga ledningen öfver egendomen samt att han för detta sitt medgifvande redan fått uppbära godtgörelse med 300 kronor.

Uti afgifna yttranden i ärendet hafva magistraten i Örebro, kronofogden i Öster Närkes fögderi och Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Örebro län tillstyrkt bifall till den underdåniga ansökningen.

Därvid har af kronofogden framhållits, att ett afträdande af jordområdet i fråga ej komme att medföra egendomens styckning eller försvåra dess brukning, äfvensom att Örebro stad ej lämpligen kunde framdraga vattenledningen annan väg än den ifrågasatta.

Domänstyrelsen har i ärendet afgifvit infordradt underdånigt utlåtande af den 22 nästlidne mars och däri meddelat, att ifrågavarande

boställe med vissa undantag genom styrelsens kontrakt den 13 november 1903 utarrenderats till A. G. Ericsson på tjugu års tid, räknad från den 14 mars 1904, mot ett årligt arrende af 1,670 kronor och mot villkor, bland andra, att arrendatorn skulle, där sådant för allmännyttigt ändamål å kronans vägnar fordrades, afstå egendomen tillhörig mark äfvensom inkomstgifvande lägenhet mot åtnjutande af minskning i arrendeafgiften, motsvarande den förlust, honom tillskyndades.

För egen del har domänstyrelsen ej haft något att erinra mot, att ifrågavarande område för ofvan omförmälda ändamål blefve afsöndradt från kronoegendomen Ånsta och upplåtet till staden Örebro.

Likaledes har styrelsen tillstyrkt det ifrågasatta sättet för ersättningens bestämmande, dock under villkor att skiljemännens beslut underställdes Kungl. Maj:ts nådiga pröfning.»

Utskottet hemställer,

att Kungl. Maj:ts ifrågavarande framställning
må vinna Riksdagens bifall.

Stockholm den 21 maj 1907.

På statsutskottets vägnar:

HUGO TAMM.
